

Ben Ölümüm

– imbatça · 14 Aralık 2017

---

ben ölümüm...

uçurtmasını terk etmiş bir ip olsam,
adını yazsam bulutlara,
yırılsa gök,
bulutlar dolusu sen yağırsam,
sağanaklarla indirsem düşlerimi,
ve her damlayı içime çekip çekip
sarhoş olsam dudaklarında,
ölüp ölüp sana dirilsem olmaz mı

oysa
gök kubbemdeki yıldızların kanatları kırık
ay yasta,
yansıtmıyor ışıklarını denizlerimin tenine
yakamozlar intihar kusuyor

lacivert yalnızlığında
dalgalar beyaz öpmüyor sahillerimi

ışıklar kör
geceleğim cellat

ışık ol, gir içimdeki zindanlara
ya da kör bir celladın bakışlarında öldür düşlerimi

bil ki
gözpınarlarımdan süzülen yaşlar,
içimdeki sahraya umut taşıma telaşımdır

dudaklarımdaki her çatlağa sızan damlalardı serap sandığım
kızgın kumlara yapışan gölgelerdi sen sanıp kana kana kandiğim

bu bir masalsa, ben ölmeli miyim
ya da gerçekse öldüm mü bilemedim

ben cennetime koştukça
üzerime cehennemi giydiren
ölüm melekleriydi gece bekçilerim

beni merak etme
güneş ne zaman kaybolsa
kendime yatacak bir mezar bulurum

gölge bile kendimden kayıpken
hiç bir Tanrı aramasın beni

bil ki
sen kıyametsen
ben ölümüm..

ilhanaşıcıağustosikibinondört